

Diari de Girona

Diari de Girona, 03/02/22

«Els Jocs d'Hivern del 2030 estarien molt bé si no s'esguerra l'entorn»

«Els Jocs d'Hivern del 2030 estarien molt bé si no s'esguerra l'entorn»

Pau Coll (Vilajuïga, 1998) està instal·lat a Font-romeu, a la Cerdanya, per fer carrera en l'esquí de muntanya. Després de prometre en les categories inferiors, enguany debuta a l'absoluta «amb ganes de millorar».

Els darrers mesos s'ha obert un debat sobre la celebració dels Jocs d'Hivern 2030 a Catalunya. Què en pensa?

M'agradaria, però estarien bé si són com els campionats d'Europa. Estarien molt bé, encara que només si no s'esguerra res de l'entorn. S'han de tenir en compte totes les parts perquè en la mediambiental s'hauria de construir molta infraestructura...

Li agradaria ser olímpic?

Sí. L'esquí de muntanya serà olímpic per primera vegada als Jocs 2026. Com a tots els esportistes, m'encantaria anar-hi. Queda molt.

Com veu l'esquí de muntanya gironí?

Costa molt veure'l perquè, a part de ser un esport minoritari, no disposa de gaires ajudes ni se li dona visibilitat. És difícil créixer si es té en compte l'aspecte econòmic. Hi ha països més avançats amb més programes i, fins i tot, els seus cossos de seguretat competeixen. Aquí això no passa, potser per un tema polític. Falta molt encara.

D'on li ve la passió per l'esquí de muntanya?

És una mica estrany que algú de Vilajuïga es posi a esquiar. El meu pare havia fet molta muntanya de jove i de petits sempre ens portaven a fer esquí alpí. Una cosa porta l'altra perquè coneixes a gent que competeix i vas fent. La meva família és molt muntanyenca.

Com se sent després de proclamar-se campió a la Copa d'Espanya?

Bé, molt bé. Estic content d'haver-la pogut guanyar aquest any. Vaig trobar-me molt còmode a les primeres curses (la Copa d'Espanya en té quatre) i de seguida vaig veure que tenia possibilitats. Al final vaig poder sumar els punts necessaris per quedar primer.

Quin és el proper repte que té marcat amb vermell al calendari?

Estic preparant el Campionat d'Europa, que és la setmana que ve (del 8 al 13 de febrer) a l'estació de muntanya de Boí-Taüll. Després hi ha la Copa del Món. Al febrer hi ha moltes curses seguides, però ara estic centrat en el Campionat d'Europa.

Aquest any el Campionat d'Europa és a Catalunya. Que es disputi a casa és un extra de motivació?

Sí, i tant. Sempre ajuda que sigui a casa perquè és la neu que coneixem i la gent ens ve a animar. Es nota molt. Quan vas als Alps i ho trobes diferent, pateixes més. Ja està bé que facin curses a prop de casa.

Es marca algun objectiu en concret?

Els sprints són la prova en què tinc més possibilitats. M'agradaria quedar dins del top30 i arribar a disputar els quarts o, fins i tot, les semifinals. Però entrant al top30 ja estaria content.

L'any 2018 va proclamar-se campió d'Europa en júnior per primer cop. Serà una història molt diferent el debut a l'absoluta.

M'està costant bastant adaptar-me, sobretot en l'aspecte mental. He deixat de tenir una subcategoria i com que competeixo contra tots els absoluts els resultats costen més de demostrar. Si aconsegueixo una 15a posició, ja estaria molt bé per ser absolut. Però m'ho prenc com un canvi. Els recorreguts també són més llargs i exigents que abans, i el nivell cada vegada és més alt. M'ho agafo com un repte amb ganes d'anar millorant cada dia.

El seu germà (Pep Coll) despunta a la categoria sub16. Segueix els seus passos?

Tot just està començant a competir. És jove i sempre li dic que no es fixi amb els resultats, sinó que gaudeixi aprenent. Té una edat per cometre errors i aprendre d'ells. Els resultats ja li vindran.